

GRESS HALL!
- So. Boston, Mass.
ma draugijų reikalams.
laujant geros vietos
šiem pasilinksminti-
kam ir kitiem dide-
irinkimam, samdykit:
nures Hall'e,
lidelės salės yra maža
a mitingam ir kitiem
imam. Apie pasam-
tygas galit dainotap
Sheehan'o po nr 226
ay, arba pas:
F. M. Smith,
St. Tel. Main 171.

ZIUREKI!
partrankem daugy-
jos mados moteriskų
ų, ir visokių pavasari-
edaly. Prekė labai že-
eik persitinkint.
SACOWITZ,
adway (tarpe A ir B
vių) S. Boston, Mass.

per 60 dienu.
ras dar nenuspirtot knyga
Burdinkų" arba „Čena-
knyga" tai pasiskubintit nes
dienų paruosim už 50 centų,
proklus dvigubai. Pluigus
„Money Order" ant šito ad-
delimas ir Mikėvičius,
W. 2nd St., Room 10,
Boston, Mass.

taras M. J. Konikow,
ant ave., Boston, Mass.
ados: nuo 2 iki 3 po piet.
nuo 6 iki 7 vakare.
Tel. 609 2 Tremont.

Jo žmona
nette F. Konikow, aprupina
kudiklus.
ofiso: nuo 2 iki 3 po piet.
Tel. 609 2 Tremont.

AKORTES PARDUOPU.
atdarius nuo šešių vakare iki
šonikomis dienomis, o subato-
diena iki 11 nakties. Apie die-
ai prašiu ant toliaus.
Jurgis Barasius,
st 80, BOSTON, MASS.

USYKITE VYRAI!
Worcester atkeliavusi
as rodą visi gausi,
o alaus išsigersi
ary turkiskų parukų
Pas
leiviziu ir Abrazinsak
lbury str.,
Worcester, Mass.

AMUOSE.
E TIKAIT \$5.00.
szina arba vargonėlini, su
as gali gražyti be jokio mok-
rusus, valius, polkas, kuo-
dinasint. Laidinavandis
sluob, draugysčių, vese-
ų ir kitokių pasilinksmi-
lalykas del užuovėjusio ve-
a palatyta ant atskirto da-
cūta su vargonėliais duo-
us už dyką, bet jų galima
kiek kas nori po 25 cen-
nortienas išleisti vo-
lelio, 16 plovio ir 9 ang-
uodame 5 volius už dyką,
leidome ant trumpo laiko

A MASZINA
75.
toliskomis, vokiskomis,
linaviskomis, American
erianis ir parsiuola po
75. Kas nori pasinaudo-
sarsinio nebus azime
nori singti visi pinigų iš-
us išsilaikme tavorą. Ki-
tavora galime prisistiti

CO., DEPT. 11
CITY, U. S. A.
HOTELIS
NEW YORK
s. Roda duoda visokiuose
norių koks apgavikas ru-
WINCAN RAUKAS
CO.,
rkiskūs Cigarus
Mass.

"KELEIVIS"
Geriausias Lalkraštis.

Talpina gražiausius apra-
mus, straipsnelius del mo-
terų ir merginų ir pamoki-
nimus Angliškos kalbos.
„Keleivis" išleina kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
ty tik Adresuokit telp:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lith-
uanians in New England
States. Best advertising me-
dium. Executes all kinds
of Job and Book Printing
in foreign languages.
All Communications should
be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

Žinios.

Revolucija Rusijoje.

Skriaudų žiūrėti ant neku-
rių mūsų brolių, kurie nesu-
pranta, kas tai yra revoliucija
Rusijoje. Ypatinai man
paulė į akį pora dar jaunų
žmonių, kurių draugystė nu-
tarė šimta dolerių duoti ant
pagelbos Rusijoje prie lais-
vės krutantių žmonių. Kad
da parėjo surinkti nuo drau-
gų paskirtus pinigus, pora
jaunų vyrų atsisakė mokėti,
sakydami: „Aš neduosiu pi-
nigų, kad žudyty mano tė-
vus". Duos ar neduos, ir
brautis brolai, tėvai yra ta-
vo žudomi jau seniai ir bus
žudomi, pakol jie neišsilio-
suos iš po caro valdžios. Gy-
venimas Lietuvoje negalimas
ir kas kartą paragavo lais-
vesnio gyvenimo Amerikoje
arba kitose šalyse, nė vienas
nesiskubina grįžti po caro
valdžią. Tiesa, tūkstančiai
mūsų nesumanusių brolių grį-
ta tų kas metas, bet praleidę
savo pinigus ir pamandravę
greitai atbėga vėl į Ameriką,
duodami tik pelną kompani-
joms pelnyti už vazinėjimą.
Apviesdami kartą atėjo į A-
meriką, jau niekad nenori
grįžti į pantių caro.

Visi Rusijos žmo-
nės negali išbėgti.
Šimta milijonų Rusijos
žmonių galima parokuoti už
proletariatą—klasą, kuri
dirba tik užganėdinti carą
ir jo poniją. Jie negali išei-
ti visi iš savo tėvynės, tik
dėlio, kad caras nori juos sa-
vaip valdyti, dėlio visi ir ki-
lo prieš carą. Lietuva men-
kutė frakcija Rusijos ar bū-
ty kilus ar ne, vis tas pats
rezultatas būtų buvę: alkani
kareiviai būtų plėšę būtų
žmones mūsų ir darę kitas
piktybes, nes kada caras pa-
leido juos kaip karės šunis,
tai jau suvaldyti nenorės
niekur. Juodoji šimtinė y-
ra praktiški vagys ir žmogžū-
dziai, tyčia paleisti iš turmų
po vadovyse vieno iš caro
mergvaikų. Jie plėšo ir ar-
do žmonių vidurius su pei-
liais, tie teipgi gavę tiesią
piktadarystę daryti, nežinro
nieko, bet kožną papuolusį į
jų rankas žeidžia. Dėlio mes
duodami pinigų; nemušam
savo brolių ir tėvų Lietuvoje,
bet gelbstim juos iš nelaimės.

Dumos Rinkimai.
Gudrumas caro ir jo činov-
ninkų išėjo iš metų, ir kaip
tik žengia žingsnį prie netei-
sybės grobimo žmonių ir už-
metimo jiems naujo jungo,
nors ir bukliausiu jo būdu,
greitai išleina į aikštę ir per-
skamba per pasaulį. Mani-
Manifestas caro slepia daug
slapybių. Jis jau negauna
pinigų pasiskolinti, nes ban-
kieriai bijo, kad žmonės Ro-
sijos kad ne šiandien, tai ry-
toj gali sukilti ir jų visa pa-
skola gali dingti. Caras

mislina, kaip sušauks Dumą,
tada svetias pamatys, kad
Rosija pakajųs gyvena, kad
vargšus žmones spaudžia tik
dėlio, kad spaudė nuo amžių.
Kad išrinkti į Dumą gerus
ir prielankius žmones, caras
išleido būrius papirkty oficie-
rių ir kareivių, kurie primu-
šė ir įbaugino žmones, kad
balsuotų ant nurodytų atsto-
vų į Dumą. Tiesa carui pa-
sisekė daugelį juodašimtės
patronų tokiu būdu išrinkti,
bet visgi ir čia neperviršino
žmonių. Į atstovus pateko
daugelis konstitucionališkų
demokratų, nors caras jų vi-
durnį Peterburge komitetą
išvaikė ir kanceliariją užda-
rė, kad negalėtų kėravoti rin-
kimų. Daugelis ir liberalų
tapo išrinkta, kurie nors pa-
sirengę yra Dumą boikotuoti,
vienok gerai bus, kad keli tų
jų rasis ir galės

lygią revo-
liuciją Dūmoje, kaip ir ant
palaido svieto viešpatystėje.
Taigi caras nebus paremtas
su monarkiškais Dūmos at-
stovais, teip kaip mislino.
Pasibaigus primityviškiems
valstiečių rinkimams prasidėjo
valstiečių ir kaip žinios prane-
ša, tai štai koki rezultatai
nekurių valstijų.

KURSKE išrinko du pro-
gresistus — Dolgorukof ir
Serkof.
VITEBSKE išrinko du
lenkus: vieną kunigą ir vie-
nį palaido svieto viešpatystėje.
VLADIMYRE išrinko pen-
kis demokratų.

MASKVOS daugiau tapo
konzervatyvų išrinkta, nes
čionai drūtai rinkimai tapo
boikotuoti; iš pat Maskvos
pateko du atstovai iš darbi-
ninkų klases: M. Krudner ir
P. Struve, abu turbūt vokie-
čiai. Kiti visi demokratai iš
Maskvos pateko į atstovus.

PETERBURGE 6 balan-
dzio Profesorius M. Milukof
iš M. Hensen tapo išrinkti
už demokratiskus atstovus,
bet valdžia tuojaus juos at-
metė, nes jie yra po areštu
už atspaudinimą rankraščio,
nesutinkancio su caro norais.
Sukonfiskavo ir tą laikraštį
„Svoboda na bog". Žmonės
išgirdę apie atmetimą jų iš-
rinkty atsovų, pradėjo kelti
įnirsimą, bet polici-
ja suėmė gaudinti raštu ir
pasielgimu ir teip turėjo at-
sisibūti kiti rinkimai tuose
distrikčiuose, ant kurių žmo-
nės dar mažiau dalyvavo, ir
teip papuolė į atstovus
menkos vertės žmones.

ŽITOMYRIUJE tapo iš-
rinkti du zyda i Dūmos at-
stovus, vienas inžinierius, ki-
tas advokatas.
KIŠINEVE valstiečių rinki-
mai uzsibaigė: išrinkta 44 at-
stovai, iš kurių 28 zyda iš-
rinkta.

GRODNO, Lietuvoje 6 ba-
landžio; pirmi arba valstiečių
rinkimai pasibaigė; į atsto-
vus išrinko 29 lenkus, 30 ru-
sus, 25 zydas, 11 malorus ir
3 lietuvius. (Tik tris lietu-

vius iš lietuviškos valstijos).
Mokytį žmonės Rosijos pa-
sakoja, jog rinkimai į Dumą
yra labai naudingas pamoki-
nimas revoliucijos. Žmonės,
kurie dalyvauja visi gauna
paragauti caro malonės, arba
nors tos smarvės, kožnas da-
bar prisikėlęs iš to tamsaus
ir seno miego, kuriame mie-
gojo pe amžius nuo senovės;
kožnas ir prasciausias žmoge-
lis protauja kuom jis yra,
kaip gali išgelbėti savo gy-
vastį, iš to mislia pastatė visa
Rosijos žmonija pirmyn puse
amžiaus. Kylimas prieš ca-
rą—revoliucija šiandien yra
stipresnėje dvasioje, nekaip
kad buvo metai pirmiau, bet
šiandien jau rengiasi su dide-
ne atsarga, kad pakilius būtų
didesnė nauda iš tų šventų
aukų, kurios krinta su juoku
ant lūpų už laisvę Rosijos
žmonių.

Dar verta paminēt.
Jau pirmiau minėjau apie
mirtį Liutenoanto Šmito, bet
dar verta paminėti, išgirdus
apie jį daugiau. Šiomis die-
nomis pribuvo į New Yorką
Ivan Narodnyj, žmogus, už
kurio galvą Rosijos randas
pastatė dovaną 30 tūkstan-
čių tam, kuris išduos minėtą
vyrą. Jisai buvo bukliausiu
vadovu Kronštado trijų san-
vačių Republikos; jisai vedė
40,000 žmonių ir daugiau kal-
tesnis, ž liutenoantą Šmitą. Ši-
nas vyrras pasakoja, jog jisai
matė Šmito mirtį ir tvirtina,
jog mirtis Liutenoanto Šmito
toli pereina į tą užmušėjus
ministerio Sergijaus. Liute-
nanto Šmito buvo didžiausias
noras išliuotuoti jo 3 drau-
gius—prastus kareivius, ku-
rie žemesnės dvasios žmonės
ir ištisų jiems buvo sunkiau
mirti, o Šmitas jautėsi, jog
jis priezastis tų nelaimingų.
Prašymai ir aiškinimai nieko
nepagelbėjo: valdžia nuspre-
dė visus keturis ant mirties.

Atėjus laikui jų susaudymo.
Šmitas tik rūpinosė, kad pri-
rengti savo mylimus draugus
einant jiems ant susaudymo
pleciaus, drąsino juos kiek
galėdamas: „Broliai—drau-
gai tik nebijokite; jūs mirš-
tate už laisvę milijonų Rosi-
jos žmonių. Šmitas toliau
meldė budelių, kad jam du-
rinti mirti su atvirom, neuži-
stom akimi, tą admirolas jam
daleido. Antgalo Šmitas
prašė stiklą vandens, sakyda-
mas: „tikiu, jog nesigailėsite
miršančiam žmogui". Bude-
liai parūpino jam vandens
stiklą, kurį iškėlė augštai ir
kalbėjo, „už Rosijos žmones,
už žmones Rosijos ir visuome-
nišką žmonių sukilimą prieš
teronus". Oficieras kardą
pakėlė, kad duot ženklą 30.
iššovė—kulkos perėjo per
krūtį. Šmitas sugriuvo ir
dar mirdamas drūčiai laikė
stiklą ir kėlė ranką už laisvę
Rosijos žmonių. Tuom tar-
pinkimai pasibaigė, kurie nešovė,
išvisio 14 tapo palikti ant
plecias ir ant vietos sušan-
dyti per 200 kareivių stovin-

čių užpakalyje. Toliau šau-
dė Šmito draugus. 200 ka-
reivių ir nevisi šovė ir tie ta-
po po tiesdarystę palikti.
Prieš pat mirtį Šmito prisiar-
tino kunigas, kurį pamatęs
kankintinis tarė: „eik šalin
nuo manęs, mano meilė už
vargstančius Rosijos žmones.
Šmitas prašė, kad pavelitų
jam siųsti telegramą į Peter-
burgą prieš mirtį, bet to jam
nedaleido. Ta diena buvo
viena iš svarbiausių dienų
Rosijos Istorijoje, teip kalba
Ivan Narodnyj, dabar pribu-
vęs į Ameriką. Narodnyj
pasakoja, būk kareiviai Li-
bave ir Odesoje būtų sukilę
tą dieną, bet tik priezastis ne-
susinešimą viską sulaukė.

Caro bernus apga-
vo.

Išbėgus Ivanui Narodnui į
uzrubež, žmonės atradė jį
panašų ir išdavė Peterburgo
valdžiai, kad paimti 30 tūk-
stančių už Narodno galvą.
Policija turėdama jo paveik-
slą pripažino, kad išduotas
yra Narodnyj. — pinigus iš
davikui išmokėjo. Tada iš-
duotas nekaltas žmogus liepė
policijai persitikrint ir, žino-
ma, vėliau atrado, jog tai ne-
buvo Narodnyj, tik nekaltas
žmogus — paleido. O apga-
vikai su pinigais 30,000 rub-
lių dingo.

Gorkis atvaziuoja.
Alexei Maximovič Pleškof,
kaipo didis raštininkas žino-
mas po vardu, Maximas Gor-
kis, šiomis dienomis pribus į
Ameriką—New Yorką iš Vo-
kietijos. Jisai perstato so-
cijaldemokratų partiją ir at-
vaziuoja čionai susijungti su
jų pribuvusiu Narodnyj re-
voliucijinės partijos ir Čai-
kovskiu Socijalistų partijos;
visi trys didieji Rosijos žmo-
nių vadovai laikys prakalbas
ir apsakys Amerikai Rosijos
vargus. Keliaus po įvyairius
miestus ir rengs paskutinį
smugį carui ant ateinančios
vasaros.

TVERIUJE, Rosijoje, 7
balandžio su bomba sudraskė
vaziuojantį gatvę gubernato-
rij Slepcev. Stias Slepcev
tapo nuspreistas per darbi-
ninkus už laisvę Rosijos ant
mirties, užtai kad jis daug
žmonių nugalabijo, pats tver-
damas Juodąją Šimtinę ir
kankindamas žmones. Su-
plėšė bomba jo vežimą, su-
draskė jį, sužeidė vežiką, ir
aplinkinių namų langai išby-
rėjo. Užmušėjas jaunas vai-
kinas tapo suimtas.

Tokios dienos Rosijoje, to-
kios aplinkės politiškai
visas kraštas dūsanja laisvės
ir dūsaus, pakol ją apturės.
Štai Velykos, mielas draugė,
tu ir aš galim po dolerį dėl
Tėvynės labo atiduoti, o kad
dar pakalbėsim draugus, tai
bus didelė visų auka. Caras
pamatęs mūsų galybę, numes
karūną. O kaip republika

susitvers, tai bus geresnė,
kaip Amerikoje, tu ir aš tų
sugrįšim į mielą Tėvynę.

ŠIRDINGIAUSIAS LIN- KEJIMAS ANT VELYKU

Kožnam ir kiekvienam
skaitytojui „Keleivio" lin-
kim LINKSMIAUSIŲ VE-
LYKŲ! Tarpe suspaudimo
ir visokių vargų galim
džiaugtis, jog sulaukėm Ve-
lykų ir vėl šilto pavasario.
Paukštelių balsai ir tėvynės
dainos, tegul nustumia nuo
mūsų pasaulės vargus. Links-
mybė yra dalis mūsų dvasios
maisto dėlio linkim visiem
broliam ir seserim linksmy-
bės ant Velykų ir geresnių
laikų ateitių.

„Keleivio" Redystė.

Iš Amerikos.

Latvas nuskendo.
Pereitą Panedėlį nuskendo
laivas, Schooner Sallie B. ne-
toli nuo Monhegan šviesos,
Cape Cod aplinkėje. Ketu-
ri iš marininkų nuskendo su
laivu. Kapitonas Hopkins
ir vienas marininkas mulhai-
ne išsigelbėjo ir tapo parga-
benti į Bostoną.

Stralkos kastynių.
New York, 11 balandžio
kastynių savininkai ir darbi-
ninkų unių vadovai turi čio-
nai konferenciją, bet galo
dar nematyti ir nežinia kuo
viskas užsibaigs. — Pereitos
sanvaitės straika darbinin-
kai netik nieko neįjaučia is-
ta, bet dar jiems pramonė ge-
riaus su anglais eina, nes
prekė ant anglių pakėdė.

Gorkį priims
New York 6 kovo čionai
užėjo klausymas tarpe emi-
gracijos komisijos, ar priimti
M. Gorkį, rusišką raštininką
ir agitatorių ant Amerikos
zemes. Bet uždraudimas ne-
simatė galimas, kada-gi Gor-
kis tiki į organizuotą randą
bet ne tokį kaip caro randas.
Dėlio turbūt jis laimingai
galės į Ameriką pribūti.

Žnos iš pasaulės.

M a s k v a. Visuose Ma-
skvos aplinkės politiškai
kaliniai nutarė straiukuoti,
baduoti, nes valdžia laiko
žmones be teismo, kad nega-
lėtų dalyvauti rinkimuose at-
stovų į Dumą ir kad kožnas
sumanesis negautų susieiti
su prastais vargšais ir juos
pamokyti.

Peterburgas, 7 balandžio.

Žmona daktaro Leniekof, ku-
ri buvo išvartyta į Siberiją už
politiką, 1903 metuose tapo
apsaukta numirus. Daktar-
as Liepikov turėdamas dide-
lę šeimyną apsivedė su kita
motere, kuri prižiūrėjo mažus
vaikelius. Dabar carui palei-
dus kelis politiskus prasikal-
tėlius, andai parvazevo neti-
kėtina išvartyta Sibyran dak-
taro moteris, ir atrado vyrą
su kita apsivedusį. Antoji
pati vienok pasitraukė šalin,
palikdama vietą pirmajai, bet
suprantama kaip nesmagus
yra toks pritrimas ir suardy-
mas gyvenimo.

Tai caro bernų darbas.
I T A L I J A. Begant parei-
tai sanvaitiai, ugnėkalmis Ve-
suvijos Italijoje patraukė vi-
są atidą pasaulės, nauja smar-
kybė ugnies dumų pleskų lav-
os apdengė miestus Ottajano,
Somo Vesuriana Šv. Anastazi-
ja, Boskoreale, Pompei Bosco-
trecese, Torre Ammuziata,
Cercola, Pontnelli, Barra, Ke-
sina ir kitus.

Apie 50 tūkstančių žmonių
turejo apieisti savo vietoves
kiti, kurie ir liko, liko tik del-
to kad palikimas namų arba
mirtis jiems už vieno skaitos.

Miestas Bescotrecase su
4,300 gyventojų visai tapo
sunaikintas, daugelis žmonių
zuvo kiti pasitraukė. Miestas
Ottojana, Tarre del Greco ta-
tapo baisai sunaikintas. Zo-
dziu sakant visą aplinkę apk-
riete lava pleskom ir dumais.
išnaikyno gyvasių apie 600
ir išskados padarė ant 20 mil-
lionų dolerių; 50,000 žmonių
paliko namus persikėlė vieni
į Neapoli kiti į artimus mies-
tus ir pakelese daugelis apsi-
gyveno. Tokios baisybės Vesu-
vijaus Istorijoje nebuvo nuo
79 metų po Christaus kada
ugnis prarijo apie 200 tūks-
tančių žmonių. Karalius atsi-
lanke į aplinkę baisių, žmo-
nės ji pasitiko ir lenksmai
sveikino kiti šaukė jai esi Ka-
ralius mūsų sustabdyk ugnė-
kainį, bet ugnėkalmis karalus
nei kiti didžiunai žemės sus-
tabdyty negali tik kožnas ne-
šasi, savo gyvasti išvilkt.

Atataisimas
Pereitą sanvaitę įsipainiojo
klaida kuria dabar pataisom:
po velykų sėredoje bus balius
nes D. L. K. Vitauto draugys-
tes, bet D. L. K. Gedemino be-
no, tai yra ant 18 Balandžio
Broadbine saleje po Nr 311
Albany str, Boston'e.
Balius D. L. K. Vitauto
Draugystes bus Geguzio 30
Decuration—dieno tą pat die-
ną bus Šv. Petro ir Povylo
draugystės. Pirmutine lenks-
mybe po velykų bus sėredos
vakare 18 Balan. trauksis per
naktį ir bus puiki muzika vi-
si šoksims issijose.

Vietnės Žinios.
Jaunas Tuckea— užmušėjas
merginos, ant nuzudimo, šio-
mis dienomis taiso peticiją

prie Gubernatoriaus, kad jo
gyvastį jam dovanotų, dėlio
jau pasirašė apie 200 tūkst-
ančių žmonių nuo ukėsų už
savo užtarimą.

Pereitą Subatos dieną
Jonas Sidlauckas, užmušėjas
jo pačios Marcelės tapo atves-
tyti teisdarystės namus kad
išgirstų apie mirties dieną.
Vargšas ir nuo vsų apleistas
tas jaunas lietuvis, sėdėjo ir
dairėsi apie, gnaizuodamas
rankas; jo dvase lakstė ir „oh
kad aš būčia mazas paukšte-
lis ir kad galėčia išlėkti ir iš-
nešti savo brangią gyvastį iš
šios nevalios".

Teisdaris Lawton, klausė
advokato ar neturi ką pasa-
kyti kad užtarti Sidlaucką.
Advokatas atsakė jog ne. To-
liau paklausė Sidlaucko, ar
jis pats neturi ką sakyti. Si-
dlauckas atsistojo, jo lūpos
krutejo bet niekas negirdėjo
ką jisai sakė. Ant galo nu-
sprendimas tapo perskaitytas
jog Jonas Sidlauckas bus už-
muštas su elektrika sanvaitę
pradedant nuo 8-tos dienos
Liepos.

Nors mažai Jonas suprato;
teisdario angliškai mokslis-
kus zodžius, bet buvo gana
kad išgirdo e l e t r i c chair
zuvo kiti pasitraukė. Miestas
Ottojana, Tarre del Greco ta-
tapo baisai sunaikintas. Zo-
dziu sakant visą aplinkę apk-
riete lava pleskom ir dumais.
išnaikyno gyvasių apie 600
ir išskados padarė ant 20 mil-
lionų dolerių; 50,000 žmonių
paliko namus persikėlė vieni
į Neapoli kiti į artimus mies-
tus ir pakelese daugelis apsi-
gyveno. Tokios baisybės Vesu-
vijaus Istorijoje nebuvo nuo
79 metų po Christaus kada
ugnis prarijo apie 200 tūks-
tančių žmonių. Karalius atsi-
lanke į aplinkę baisių, žmo-
nės ji pasitiko ir lenksmai
sveikino kiti šaukė jai esi Ka-
ralius mūsų sustabdyk ugnė-
kainį, bet ugnėkalmis karalus
nei kiti didžiunai žemės sus-
tabdyty negali tik kožnas ne-
šasi, savo gyvasti išvilkt.

J. Uzubalis tapo paduotas
į prazūdžiusiem protą namus
praeitą Ketvergą.
Tasai nelaimingas žmogus
prieš neseniai buvęs gana ge-
ram padėjime, bet bežiūrė
per daznai į stiklę ir laimės
jieskoti „vėlnio knigtutėje“,
pralosė, tai ką turėjo ir protą
stiklyje negali tik kožnas ne-
šasi, savo gyvasti išvilkt.

„Minutos Vyrai“ turėjo
susirinkimą praeitą nedėle
Cambridgeporte, ir užsimokė-
jo mėnesines mokstis po 50 c.
kurie tai pinigai tampa pa-
versti reikalams revoliucijos
Rusijoje.

Lavinimosi kuopa po vardu
T. M. D. turėjo lekcijas ir kal-
bas pilnai visus paskyrtus va-
karus; kalbėta apie kooper-
aciją. Besilavinimo vaisiai ma-
tomi jau gerai ir visi jau iš-
mano, kad korporacija ir ko-
operacija suvis ne tą pat reiš-
kia politikoje.

Susirinkimas bus panedeli-
je nes Velykų dieną. Draugai,
kurie po kelis vakarus pavy-
mu neateina; daro nedraugis-
kai, nes tie kurie sueina mis-
lina: „Oh kur mūsų gerovės?
Jeigu ir parinkti žmonės teip
nepunktualiski! Panedėlio
vakare tikimės visi bus."

Kanados raštas nepabaigtas.

nės užsiima ir randas labiausiai gelbsti tokius, kurie apsigyvena ant žemių. Prastės žemės Anglijos randas dalina žmonėms po 320 akrų, o geresnės po 160 akrų. Žemę randas duoda teip lygiai Anglijos žmonėms, kaip ir atvykusiems iš kitų šalių. Randavą žemę galima gauti po dolerį už akrą ir tą mokestį galima instalmentais per kečius metus išmokėti. Bet kartą apsigyvenęs žmogus, negali apleisti ir laikyti dykos žemės, išvaziuoti ir būti kitur, o laikyti žemę dyką randas tuo nevelina ir atima. Žemė turi būti apgyventa i

Juokai.

Rusko ukėso katalikizmas.

Klausymas: — Kas tai yra ukėsas?

Atsakymas: Žmogus, kuris turi tiesą gauti nuo valdžios praspertą.

K. Kodėl ukėšai vadinasi laisvais?

A. Dėlto kad nepaspėjo įsuaresuoti.

K. Kokia didžiausia priederystė ukėso?

A. Mokėt mokestis.

K. Ar ukėsas turi žinot, ant ko eina pinigai, kuriuos jis moka?

A. Jokios tiesos ant to neturi.

K. Kam ukėšui yra duotos akys?

A. Mirkčioti.

Pajieškojimai.

Pajieškau brolio Vinco Slipkaucko, Vilniaus rėdybos, Trakų pavieto, Nedzingio volosties, kaimo Pane-dzingio. Vienuolika metų kaip Amerike, penki metai, kaip gyveno New Yorko valstijoje.

Meldziu atsišaukti ant šito adreso:

V. Slipkauckas,
15 Common St.
Lawrence, Mass.

—:—

Pajieškau savo švogerio Zigmo Makaravičiaus Vilniaus rėdybos, pirma gyvenimo Vestville, Ill. Meldziuo paties ar draugų apie jį pranešti ant šio adreso:

Rozė Jurgaičiūtė,
15 Common St.
Lawrence, Mass.

—:—

Pajieškau Frano Paškaičio. Pirma gyveno Brooklyn'e, N. Y., dabar, girdėjau, gyvena Bostone. Jeigu kas jį žino arba jis pats, meldziuo atsišaukti ant šito adreso:

Petras Poškaitis,
Box 417
Keyport, N. J.

—:—

Pajieškau pusbrolio, Jono Gavrilavičiaus, Kauno rėdybos; Šiaulių miesto apie 20 metų Amerike. Jo paties ar draugų meldziuo širdingai pranešti ant šito adreso.

Merčislau Malinowski
3262 So. Morgan St.
Chicago, Ill.

Šiandien kalbėsime apie

PRAEITA

GYVENIMA

Viršu. paminėtus žodžius įnešė vienas jaunas žmogus ant susirinkimo Lavinimosi kuopos po vardu „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ So. Bostone, Mass., 8 balandžio 1906. Kiti draugai paantrino įnešimą, bet visi persikėlė į tą šoną, kur kalbą pasibaigė, nes kožnas nenorėjo pradėti. Širdis visų pradėjo plakti ir nervai sujudo, kad tik atminti svarbius punktus gyvenimo pasakyti ir nors kartą išreikšti ir pasidalinti savo vargais su būriu draugų, kurie dabar tik ant to susirinko ir padės visą atydą išklausyti.

Pirmsėdys B.: — Broliai, kaip matote, jūsų pačių noras sutinka, kad šiandien pasikalbėti kožnas apie savo gyvenimą, tada iš eilės, kaip paprastai, meldžiame pradėti.

Pirmas iš eilės: — Godotinas Pirmsėdi ir Draugai, kaip būtų žmogui miela ir naudinga atminti visą savo gyvenimą, ypač patį vargai ir nelaimės, teip atminti, kad visada laikyti prieš savo ateinančių gyvenimą ir pasimokinti, kaip iš praktiško mokslo, idant niekad daugiau į tais pačias nelaimes negrįžti. Paveikslau: kaip daug pasimokytų žmonės, kurie kasdien, kas savaitę ir t. t. puola į tais pačias bėdas ir dar ketina plūti, dėlto kad praeito savo gyvenimo neatmena ir neima iš jo pasimokymo. Aš pripažįstu šią dieną už didžiąją dël mūsų moksliška, jeigu kožnas draugas apskakys savo patyrimus iš jo gyvenimo, tas duos mumi gerą progą netik daugiau suprasti apie politiką ir kooperaciją, bet ir pasilavinsim kalbėt

Mano locnas gyvenimas, kiek pamenu nuo jaunų dienų yra tokis:

Tėvas ir motina mano prieš mano gimimą turėjo šeimynišką skriaudą, nes motina aprašė svetimam dalį ir dėlto tarpe jų kilo šeimyniškas erzelis, įpuolė į vargą ir tokiu būdu man teko užgimti iš rūpestingos motinos. Prigimta rūpestis, man augant, netiek davė dalyvauti linksmybėse, kiek prisižiūrėt į kožną ir visokią daigtą, ir kas tik buvo negerai apie mane ir nuo pat mažo aš rūpinausi mastyti ir suprasti, kas tai yra? kodėl teip negerai yra? Tėvas mano buvo didžiai pamaldus ir darbininkas žmogus. Nuo mažo pripratau prie maldos: aš poteriaudavau vaktuodamas gyvulius tarpe kalnų arba girioje ir labai bijodavau, kad kas manęs nepamatyty, nei gėdinausi, rodos to, kad sau daugiau nuo Dievo neišprašyti, kaip kad kiti žmonės turi. Visada teip taikiausi, kad patiktų kožnam žmogui, kad apturėčiau nuo jo meilę, kad būčiau pagodotas. Lietus karštas permerkdamo be malonės, o paskui vėjas šaltas, rodos, baigdavo bausti, parsivaroję vakare su gyvuliais daugiau nieko nenorėjau, tik eidavau gulti neva apsirgęs, nes dar kiti darbai laukė manęs, kurie iš pračiausiam išaugintui vaikui kaip su nykščiu spandė gerkle. Nuėjęs gulti ilgai poteriau, kad iš tų vargų kada nors išbrišti. Be pasekmės, antrytojaus užmigau, davau, kur saulute linkamai bučiuodavau gyvuliai suėjo į javus, tik išgirstu, kad krato mane už sprandą. Iki didesnį protą paauogs gavau pasimokyti, toliau pribuvęs į Ameriką, pradėjau tėti ant svieto; žodžiu sakant, atitraukiau akis nuo žemės prie kurio buvau prilinktas prigimimo ir paauginimo.

Čionai pribuvęs, papuoliau į bandą girtuoklių, su jais turėjau per kiek laiko užsiganėdinti, bet niekad neėmiau tų nuodų tiek, kad save apsvaiginti; vėliau pradėjau gėdintis aš jų dėlto, kad žmonės juos laiko, kaip supratu. tik už kokius navatų nu sutvėrimus. Į pusę metų gavau lietuvišką laikraštį ir perskaitęs apžiūrėjau aplink save. Užimas atėjo netikėtai į galvą, liko tik mano kūnas besėdintis; ant tvoros iš akių ašaros veržėsi, o dvasia atsidadrė teigė, kur vis meldžiausi, kad aš būčiau. Gavau paskui laikraščius visada ir knygas ir pradėjau skaityti teip, kad pusę laiko gyvenau tik dvasioje, vargų jau nė pusei nes jaučiau; akmuo nebuvo kietas sėdėti ir miegas nevaliojo Parmusti per dieną nuvargusi. Protas pasididino, pradėjau misliuoti, atsiminiau senus papratimus ir baisybes ypatingai tokias: Vieną kartą mano žmogus papasakojo, jog jeigu kas nuskęs tai, tai reikia grabnyčia arba zvakę pašventintą prie lentutės prišti ir paleisti ant upės, ir kaip ateis, kur žmogus yra nu skendes, tai tę susilaikys ir stovės. Dabar man atėjo į atmintį, jog zvakę ant len

tos, kur yra akmuo ir sukury didelis, tai man kartą atsiėjo išmėginti ir teip atsitiko. Tas mane pastūmė ir prie daugia tyrinėjimų netik gamtiškų, bet ir šviesių, kur iš žmonių gyvenimo. Kartą atėjo mergina iš Lietuvos, kurią vyras apgavo ir ke liu, rodos važiuodamas į Ameriką, pamet ją. Čionai pribuvus mergina į kelintą dieną eidama keliu paturėjo kūdikį krū muose, ir su išgąsčiu, nejausdama nė skaus mo, nusinėšė pas lietuvių, netoli nuo to vietos, ir tę apsiargo. Kūdikis buvo men kas ir drūčiai susirgo vargšė mergelė. Lie tuviai, suėję iš aplinkės, tarėsi nešti kū dikį pakrikštyti, bet ateidami vis atsisėdė per dang degtinėš ir tokiu būlu tęsėsi po pora ir daugiau sanvaicių. Teip išėjo jog man buvo gaila tos vargšės ir jos mel dimas pakrikštyt kūdikį, pasiekė manau jautriuos ausis. Paėmiau dorą moterį, nuvaziavom pas airių kunigą į miestą. Wu buvo penkta valanda po pietų; paskambio nom varpelį.—duryš atsidarė, įėjom pa kunigą ir perstaciau visą reikalą. Kunigas paklausė, kokios jūs tautos? pasakiau Lithuanian. — O! Italian! — Ne, no Lithuanian — pantrinau. — Hm! O kū dikių tėvas? — paklausė. — Aš nežinau, kur jo tėvas, bet jo nėra prie motinos, ji yra vargšė. — O! tai jis tėvo neturintis. Kunigas priėjo, atidarė duris ir pasakė: Eikie sau su benkartu. Negalima buv nieko veikt, tik eiti; viena, kad negalėjau atsakančiai kalbą anglišką vartoti, o kita kad rodos koks akmuo užgruvo ant šio dieš. Pagailo kūdikio neišpasakytai iš sergančios jo motinos. Išėjom su būstam čia kūma, bevaziuodami kalbam: Kaip pa sakysim apie tą jo motinai, gali visai varg šė apalpt. Buvome tarę pasakyt, kad pa krikštytas ir gana, bet vėl kam tas mela ir kam gelbėti žmones su netikrom gyduo lėm. Parvaziavę teisybė pasakėm, sura minom su pinigiska dovana ir parvaziav om namo. Apie tai neištylėjau ir pasakiau kitam airių kunigui, jis pagallistavė ir sakė: Jis pats t. y. kunigas yra tokiu koku jis tą nekal tą kūdikį pavadino; to liau pridūrė, kad vistiek kunigo reikala pakrikštyti, ar jis būtų benkartas ar ne.

Teip trumpai perbėgęs savo gyvenim antgalu priduriu, jog aš išmokau prakti kai iš savo gyvenimo šias lekcijas:

Pagelbos su verksmu neužsielnys. Kitam tarnaudamas ir prilankaudamas j draugiškumo ir meilės ant savęs nepat rauksis. Klūpodamas ir tik poteriaud mas nieko nepelnysi, prie to reikia darb o ir proto. Niekad neužsitikė žmogui tan siam, kurio galva pilna nesuprantamų ba sybių. Aš labai nemyliu žmogaus, kur gali o nenori mokitis ir išėiti iš turm tamsybės. Man mieliau zolė, kuri rūpi nasi gautis prie saulės spindulių, arba m diš augstėsnis už kitus, o žmogų prie to nieko negalima prilyginti ir kodėl jis tei tamsybeje tūno? Aš tikiu, jog žmonės kurie lavinasi pasekmingai vienybėje, ga lyvinti ir daugelį vargų sumažinti. Iš kū gali kilti nesusipratimas, jeigu visi išvi no su noru teisingai dirbtų. Kas sau ne ri teisybės, tai ir kitam turi to linkėti, ti teip būtų gyvenimas pagerinamas ir išga nimas atsiekiamas.

Tiek aš turiu pasakyti godotinas pirm sėdi ir draugai.

Pirmsėdis B.: Ačiū jumi už tą apsak ymą. Toliau meldžiam kalbėti sekančią draugol!

Draugas P. pradėjo: Godotinas Pirm sėdi ir draugai, sunku man aiškiai ir gra ziai sudėti mano gyvenimo punktus, kuri verti atnūnimo, nes n-tankiai čionai gali ateiti, ypatingai šiandien visai nežinoja apie ką eis kalba.

Aš būdamas mazas, turėjau nemaza visokių vargų, bet akvyo teip nieko man gyvenime neatstiko. Būdamas mazas la bai tingėjau melstis, nors motina ir gana baudavo, vienok neturėjau akvatos. O vienok labai didžiai mylėjau matyti žmo gų su knyga rankoje, rodos koki galyb tame yra, bet pats retai kada ėmiausi. Su laukęs didesnių metų, buvau prispausta su visokiais darbais. Jau tada pamaniau jog būtų labai gerai, kad netik mokė tų skaityti maldų knygas, bet ir rašyti ir ro kuoti apėmė mane didelė akvata, bet ka darbas laikė priveržęs, dėlto mažai tei gavau ir pasimokinti. Būdamas apie septi niolikos metų, aš susitikau su atsitikimu kurį aš ir primyisiu, nes kad svarbesni mano gyvenime nėra, tai aš tą laikau u primenamą. Po mūsų aplinkė vaikščioda vo pardavėjas paveikslų ir maldaknygių ir kartą turėdamas laiko, o noredama mane sukrutint, pradėjo man pasakot teip „Vieną naktį—sako—einu pro Žvyrių protestonų bažnyčią [Panemunėje] vakar liūtus pradėjo pilti teip, kad negalima tu

Klausyk, klausyk! Kaip kyla balsai harmonijos,
Tāi šiądien kēles Kristus—Tiesdarys visos žmonijos.
Visi tik linksminas, jog nors vieną kartą
Sulauks savo tiesdārį, kurs pažįsta vargą.
Visi tik rēdos j balčiausią savo rūbą
Sutikti Kristų,—purvinas kožnas mato gēdą.
Štai aukšinė eilė,—čia stovi karaliai,
Ir lenkē galvas, kad Kristus eina povaliai.
Čion subraška balsas ir šauja patrankos,—
Balsas nusitiesē ir baigias ant muzikos.
Dūmai pakyla, dieną daro j tamsybę
Ir atmosferą pripildo soffero biauzybė.
Kristus čia nestoja, kurs eina tolyn,
Nes minios svieto vis matos platyn.
Štai stovi eilē svieto turčių, ponų
Ir baltų, kaip lėlių jų moterių ir panų.
Rūbai jų gražūs iš šilkų daryti,
Iš tolimos šalies, Indijų, rūpestingai partraukti.
Prieš kožną maišas pinigų auksinių
Ir tarnai stovėjo, tik laukē paliepinų.
Balsas perkūno girdėtis pradėjo,
Berkite auksą po kojų Kristaus, girdėjos.
Žvangėjimas aukso pakilo baisiausias,
Kristus pradėjo žengti nuo jų kogreičiausia.
„Pavojus!“ susuko Kristus j šventuosius,
Apšleiskim! Čion matom tiktai griuvėsius“.
Bėgdami girdėjo, kaip turčiai raminos,
Ilg Kristus aukso visai. visai nepažino.
Netrukus Kristus su savo šventaisiais
Pajauitė apstotas su žmonėm prastaisiais.
Tie, kurie vargą kenčia didžiausią,
Spaudžias prie Kristaus konoarčiausia.
Vieni rankas ištiesē: „Oh, Kristau!“ šaukia,
Kiti su suspaustom širdimi malonēs laukia.
Kristus apžvalgē ir pamatē vaikelį,
Kuris sėdėjo nusviręs ant motinos kelių
Priėjęs ranką ant galvos jam uždėjo
Ir motinai rūščiai Kristus prakalbėjo:
Iš kokios šalies atnešiai tą vaikelį
Ir kam suraišiota jo maza galvelė?“
„Oh, Viešpatie, juk žinai, kaip stojos,
Kaip caras mus visus per metus kotavojo;
Nickas nepažvelgē ant mūsų meilės akimi,
Kožnas galiūnas sakē, mes esam to verti.
O minios svieto vis šaukē „Kristau“,
Gelbėk mus; tegul garbē ant amžių bus tau“.
Ranka Kristaus pasikrutinus pakilo
Ir sutvėrimas visas prieš jį nutilo.
„Pakajus su jumis lai būna!“,
Toliau Kristus kalbėjo j kiekvieną:
„Kur tie, ką sakē eis mano pėdom,
Platįs teisybė ir ves žmoniją namon“?
Vienas iš Aniuolų prieš Kristų stoji
Ir griausmingai su gailėsniu prakalbėjo:
„Viešpatie! anam turčių buryje jie pakriko,
Kad auksą surinkti, tē jie pasiliko“.
Kristus ir vėl j žmones kartą pažiūrėjo
Lūpos jo sukruto ir griausmingai prakalbėjo:
„Saulutė ir zemē sutvėrta dėl jūsų,
Zemē išduoda kogeriausią vaisių;
Oras teipgi pilnas maistaus ogsigeno
Dėl sutvėrimo ant zemės kiekvieno.
Krutėkit, o viską jūs čia dėl savę rasit,
Tik kūno ir dvasios niekam neparduokit.
Kas turit protą, ēsat čia karaliai.—
Man tiktai gaila, kad verkia vaikeliai.“

